

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723201217
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5723201217.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. D., v konaní o zaplatenie 2.189,61 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 2.189,61 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne

- zo sumy 595 € od 23.12.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.1.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.2.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.3.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.4.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.5.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.6.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.7.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.8.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.9.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.10.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.11.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 120 € od 10.12.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 2,96 € od 10.1.2022 do zaplatenia,
- všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.4.2023 sa pôvodný žalobca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09, Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.189,61 € spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 1.912,57 € od 23.12.2020 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.157,96 € od 23.12.2020 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že s účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812

36 Bratislava, IČO: 35 787 783 so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len Cetelem) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

3. Dňa 31.8.2014 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa Zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

4. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 € na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok.

5. Podľa bodu 3.1. časti 2. Úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným, alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 3.588,14 € tak, že sumu 3.240 € žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a financovaním na svoj účet a sumu 348,14 € predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu.

6. Podľa bodu 2.1. Časti 3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelelom nedohodol inak. Cetelem splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza Cetelem z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní.

7. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi ku dňu podania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 2.778,09 €, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca pripojil do súdneho spisu. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval.

8. Podľa bodu 3.1. Časti 3. Úverovej zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Cetelemu alebo iným veriteľom, je Cetelem oprávnený:

- a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti,
- b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou,
- c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná,
- d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru.

9. Podľa bodu 6. Časti 3. Úverovej zmluvy Cetelem doručuje všetku korešpondenciu a oznamy klientovi poštou (obyčajná, alebo doporučená listová zásielka, alebo zásielka do vlastných rúk), elektronickými komunikačnými médiami (e-mail, fax, sms, alebo iné elektronické médium), alebo prostredníctvom kuriéra. Cetelem môže poskytnúť, alebo sprístupniť klientovi informácie týkajúce sa jeho úveru, alebo zasielať oznamy i prostredníctvom klientskej zóny. Klientská zóna je zabezpečená webová stránka Cetelemu, do ktorej klient získava prístup po zadaní požadovanej identifikácie. Za riadne doručovanie korešpondencie klientovi sa považuje doručenie korešpondencie dlžníkovi, alebo spoludlžníkovi. V

dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 22.12.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

10. Podľa bodu 3.2. časti 3. Úverovej zmluvy Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Cetelem je oprávnený od klienta požadovať náhradu škody, ktorá Cetelemu vznikla v súvislosti s porušením povinnosti klienta.

11. Podľa bodu 3.4. časti 3. Úverovej zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, alebo odstúpenia od úverovej zmluvy, alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

12. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 2.189,61 € (1.912,57 € z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 216,04 € z titulu dlžných úrokov z úveru; 29,35 € z titulu dlžného poistného z úveru; 31,65 € z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky;). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 1.912,57 € od 23.12.2020 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.157,96 € od 23.12.2020 do zaplatenia (žalobca si neuplatnil úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

13. K žalobe žalobca pripojil listiny preukazujúce právnu subjektivitu žalobcu, prehľad o splácaní úveru, zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 31.8.2014, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov v prospech žalovaného, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 28.12.2020 a doručku preukazujúcu doručenie tejto listiny žalovanému. Na výzvu súdu potom ešte doložil výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 2.11.2020, doklad o jej odoslaní a následne aj výpis z internetového sledovania poštových doporučených zásielok preukazujúci doručenie tejto listiny 6.11.2020 žalovanému.

14. V priebehu konania pôvodný žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil súdu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2023 podľa § 524 a nasl. Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) postúpil žalobca ako postupca celú pohľadávku, ktorá je predmetom konania spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, obchodnej spoločnosti, ktorá je ako žalobca uvedená v záhlaví tohto rozsudku. S poukazom na ust. § 80 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.) navrhol, aby do konania na miesto terajšieho žalobcu vstúpil ako nový žalobca obchodná spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku.

15. Na dôkaz ním tvrdených skutočností pôvodný žalobca predložil uvedenú zmluvu o postúpení pohľadávok a neskôr predložil aj list z 3.7.2023, ktorým postúpenie pohľadávky oznámil postupca žalovanému. Potom, čo so vstupom do konania súhlasil postupník, súd uznesením č.k. 10Csp/20/2023-178 zo dňa 14.9.2023 pripustil zmenu subjektu tak, že pôvodný žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku. Postupník a nový žalobca potom ešte súdu zaslal svoje vyjadrenie z 9.8.2023, ktorým bližšie odôvodnil žalobu.

16. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB.

17. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to:
- Výzvou zo dňa 2.11.2020
- Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 28.12.2020, ktorú sme predložili spolu s vrátenou zásielkou, ktorá nebola prevzatá v odbernej lehote

18. Ďalej žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017.

19. Na základe uvedeného žalobca považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB.

20. Žalobca zároveň uviedol, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti možno považovať za výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a to podľa obsahu uvedeného podania – a sice, či uvedené podanie obsahuje (aj) výzvu dlžníkovi na úhradu dlžnej sumy.

21. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.04.2022.

22. Ako vyplýva z uvedeného, konštantná judikatúra Najvyššieho súdu je ustálená v názore, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru možno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách – a to za predpokladu, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie.

23. Žalobca zároveň poukázal na to, že obe uvedené výzvy možno bez pochyb považovať za relevantné výzvy postupcu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca zároveň dal do pozornosti skutočnosť, že samotný zákon o bankách v ust. § 92 ods. 8 nedefinuje žiadne osobitné náležitosti výzvy, ale len určuje jej formu, ktorá má byť písomná. Postupca vyzval žalovaného na splnenie jeho dlhu o. i. i prostredníctvom výzvy zo dňa 02.11.2020 a výzvy z 28.12.2020, a to bez ohľadu na ich označenie, resp. bez ohľadu na to, že jedným z týchto podaní došlo aj k účinku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Obe tieto výzvy sp podľa názoru žalobcu svojim obsahom nepochybne výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB. V predmetných výzvach postupca uviedol žalovanému aktuálnu dlžnú sumu a vyzval ho na zaplatenie dlžnej čiastky za poskytnuté finančné prostriedky. Žalobca mal preto za to, že na základe tejto výzvy bol nepochybne postupca oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu.

24. Opačný výklad by nemal oporu v žiadnom zákonom ustanovení, nakoľko ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vôbec nehovorí o tom, že na platné postúpenie by bola potrebná „osobitná“ výzva (a rovnako neurčuje ani žiadne jej osobitné náležitosti) – ale práve naopak – ak sú kumulatívne splnené vyššie uvedené podmienky, tak potom k účinnému postúpeniu riadne došlo a žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, pretože za kvalifikovanú výzvu možno považovať aj obe vyššie uvedené výzvy, ktorými postupca vyzval na zaplatenie dlžnej sumy (a ktorá bola žalovanému riadne a preukázane doručovaná).

25. Uvedený názor žalobcu je v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, z ktorých žalobca príkladmo vybral rozhodnutia, na obsah ktorých uvedený v žalobe súd plne odkazuje.

26. Žalobca predložil spolu so žalobou aj Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 28.12.2020, ktorú predložil spolu s vrátenou zásielkou, ktorá nebola prevzatá v odbernej lehote. S ohľadom na uvedené mal žalobca za to, že splnenie podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je v konaní riadne preukázané.

27. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe.

28. V priebehu konania novovstúpivší žalobca na žalobe zotrval.

29. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho bydliska uvedeného v Registri obyvateľov SR a iné miesto jeho pobytu sa súdu nepodarilo zistiť napriek šetreniam, ktoré súd v tomto smere vykonal.

30. Súd preto žalovanému doručoval žalobu, procesné poučenie súdu, prílohy žaloby, ale aj výzvu, aby sa žalovaný v určenej lehote k žalobe vyjadril, spôsobom, ktorý predpokladá ustanovenie § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (Zákon č. 160/2015 Z.z.). Súd zverejnil oznámenie o doručovaní žaloby, jej príloh, procesného poučenia pre žalovaného a výzvy súdu, aby sa žalovaný v určenej lehote k žalobe

vyjadril, na webovej stránke súdu a na úradnej tabuli súdu s tým, že po 15 dňoch od zverejnenia sa tieto listiny považovali za doručené, aj keď sa o nich adresát, čiže žalovaný, nedozvedel.

31. Na pojednávaní dňa 13.3.2024 potom súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu. Predvolaný právny zástupca žalobcu sa pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť však včas a riadne ospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadaval. Žalovaný bol neprítomný, avšak u neho platila fikcia doručenia predvolania v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

32. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci, pričom vychádzal aj zo skutočnosti, že samotný žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nerozporoval, v dôsledku čoho sa považovali za nesporné v zmysle ust. § 151 ods. 1 C.s.p..

33. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel predchodca žalobcu – obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 787 783, zlúčená k 30.6.2016 s pôvodným žalobcom – obchodnou spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Hausmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúcou prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, súd zistil, že na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 329 €, avšak súčasne touto zmluvou bol poskytnutý žalovanému aj revolvingový spotrebiteľský úver a bola s ním uzavretá zmluva o vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere bol žalovanému poskytnutý úverový rámec 5.000 € s aktuálnou výškou úverového rámca ku dňu uzavretia zmluvy 600 €, pri výške mesačnej splátky minimálne 5 % dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 €, pri splatnosti mesačnej splátky k 10. dňu v mesiaci, pri výške úrokovej sadzby 26,68 %, RPMN 46,36 % ročne, pri splatnosti prvej mesačnej splátky k 10. mesiacu nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, pri dohodnutí základného súboru poistenia s poplatkom 3,33 % mesačnej splátky. V časti 3 zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zmluvy o poskytnutí revolvingového spotrebiteľského úveru v odseku 3 boli dohodnuté následky porušenia povinnosti klienta a to v bode 3.1 v tom smere, že ak klient nespláca poskytnutý úver, resp. revolvingový úver riadne a včas, mal veriteľ právo požadovať splatenie úveru, resp. revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú veriteľ určí v Oznamení o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru.

34. Ako potom súd zistil z prehľadu o splácaní úveru, žalovaný bol povinný do mesiaca júl 2020 splácať revolvingový úver splátkou vo výške 30 € a od 10.8.2020 vzhľadom na ustanovenia zmluvy mu bola predpísaná splátka 105 €. Túto splátku už žalovaný nezaplatil a od tohto momentu mu dlh na splátkach začal narastať a to tak, že k 10.12.2020, keď mal predpísanú splátku už v sume 120 €, dlhoval na splátkach a ďalších sankčných poplatkoch sumu 595 €. Predchodca žalobcu – postupca – preto výzvou zo dňa 2.11.2020 oznámil žalovanému, že k tomuto dňu dlhuje sumu 355 € na dlžných splátkach a upozornil žalovaného, že ak nedôjde k okamžitej úhrade tejto omeškanej sumy, veriteľ bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Táto výzva bola žalovanému doručená podľa výpisu z elektronického sledovania doporučených zásielok žalovanému dňa 6.11.2020. Podľa prehľadu o splácaní úveru žalovaný na výzvu nereagoval a táto skutočnosť viedla pôvodného veriteľa k tomu, že listom z 28.12.2020, ktorý bol žalovanému do poznávacej sféry doručený najneskôr 24.1.2021 (25.1.2021 bola už doporučená zásielka v odbernej lehote neprevzatá vrátená odosielateľovi), vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.12.2020 a žiadal žalovaného, aby mu dlh vo výške 2.197,96 € zaplatil na tam uvedený účet okamžite.

35. V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by žalovaný bol tento dlh zaplatil či už predchodcovi žalobu, alebo následne postupníkovi, teda žalobcovi, ktorý je označený v záhlaví tohto rozsudku.

36. Majúc preukázané tieto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že žalobe napriek tomu, že skutkové tvrdenia žalobcu namietané neboli, nie je možné vyhovieť v plnom rozsahu.

37. Súd totiž dospel k presvedčeniu, že pôvodný žalobca – postupca – nevyhlásil platným spôsobom okamžitú splatnosť úveru. Z listu veriteľa zo dňa 28.12.2020 totiž nebolo zrejme, pre ktorú nezaplatenú

splátku vykonáva úkon, ktorý predpokladá ust. § 565 Obč. zákonníka. Táto skutočnosť podľa názoru súdu spôsobila neurčitost', nekonkrétne takéhoto úkonu a následne jeho neplatnosť.

38. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

39. Výzva na predčasné splatenie úveru je právnym úkonom veriteľa, ktorý nachádza oporu v zmluvných dojednaniach a ktorým sa mení predchádzajúca dohoda dlžníka s veriteľom o podmienkach splácania úveru. Takouto výzvou sa v zmysle § 565 Obč. zákonníka ruší možnosť splatiť úver v pravidelných splátkach a vzniká povinnosť dlžníka vrátiť úver okamžite na výzvu veriteľa. Pre platnosť takéhoto úkonu musia byť samozrejme v prípade spotrebiteľských zmlúv splnené podmienky § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, ale podľa presvedčenia súdu aj všeobecné ustanovenia Obč. zákonníka, ktoré stanovujú základné náležitosti pre všetky právne úkony.

40. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podľa § 565 Obč. zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

42. Skutočnosť, že výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 28.12.2020 neobsahuje dlžnú splátku, pre ktorú veriteľ v zmysle § 565 Obč. zákonníka požaduje splatiť celý úver naraz, spôsobuje, že postup veriteľa nie je možné preskúmať z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení. Navyše nie je možné zistiť, odkedy plynie premlčacia lehota pre celý zvyšok úveru.

43. Súd dospel k presvedčeniu, že neuvedenie splátky, pre ktorú veriteľ vyhlasuje predčasnú splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, spôsobuje neurčitost' takéhoto právneho úkonu veriteľa a tým aj jeho absolútnu neplatnosť. V tomto smere súdprehodnocuje svoj predchádzajúci právny názor v súlade s odbornými postojmi zaujatými na posledných školiaciach podujatiach pre sudcov v obvode Žilinského kraja a konštatuje, že nie je úlohou súdu v prípade nezrozumiteľnej a nekonkrétnej notifikácie v zmysle ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Obč. zákonníka rozpočítaním dlžných súm zisťovať, pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ takouto nezrozumiteľnou výzvou na splatenie celého zostatku úveru platne pri dodržaní vyššie citovaných zákonných ustanovení úver zosplatiť. Na základe vyššie uvedeného je potom nutné prijať záver, že predchodca žalobcu, teda zahraničná banka, úver platne nezosplatiť, z čoho vyplýva, že žalovaný ho mohol potom podľa pôvodnej dohody splácať poslednými určenými splátkami vo výške 120 € mesačne a to až do zaplatenia, požadovanej sumy 2.189,61 €, ktorá suma pozostávala tak, ako to žalobca rozpísal, z úverovej istiny 1.912,57 €, dlžných úrokov 216,04 €, dlžného poistného v sume 29,35 € a aj zo sumy 31,65 € z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Na druhej strane ale táto skutočnosť spôsobovala, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou tejto sumy inak, ako žalobca uviedol v žalobe a tiež, že žalobca nemá nárok na zmluvný úrok v sadzbe 27,48 % ročne z úverovej istiny tak, ako to žiadal.

44. Keďže žalobca žiadal úrok z omeškania zo sumy 2.157,96 € od 23.12.2020, súd vychádzal zo skutočnosti, že k 23.12.2020 žalovaný nesporne dlhoval sumu 595 €, takže tu súd viazaný návrhom žalobcu, z tejto sumy žalobcovi priznal úrok z omeškania od 23.12.2020 a ďalej ho potom priznával od obdobia, keď sa stávali postupne ročné mesačné splátky vo výške 120 € tak, ako to vyplýva z výrokovvej časti tohto rozsudku až do sumy 2.157,96 €.

45. Súd žalobcovi vôbec nepriznal požadovaný zmluvný úrok v sadzbe 27,48 % ročne z úverovej istiny 1.912,57 €, nakoľko táto požiadavka bola v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, napr. s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/147/2020 zo dňa 26.8.2020. V tomto uznesení najvyšší súd posudzoval súbeh nároku na zmluvné úroky a úroky z omeškania v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru a dospel k presvedčeniu, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení dlžník zaplatil za cenu peňazí. Najvyšší súd vychádzal zo skutočnosti, že dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich

poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že výška tejto ceny musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlužník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník – spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné určiť ani celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne a z toho dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník – spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a v neprospech veriteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ust. § 53 ods. 1 Obč. zákonníka.

46. Súd preto priznal žalobcovi len v rámci sumy 2.189,61 € dlžný zmluvný úrok vo výške 216,04 € a v tej časti, kde žalobca žiadal priznať zmluvný úrok z istiny 1.912,57 € od 23.12.2020 do zaplataenia, žalobu zamietol. Rovnako súd z vyššie uvádzaných dôvodov žalobu zamietol v časti, kde žalobca žiadal inak, než je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, priznať nárok na úroky z omeškania.

47. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

48. Podľa § 502 ods. 1 Obch. zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

49. Podľa § 502 ods. 2 Obch. zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

50. Nárok žalobcu na poistenie úveru nachádza oporu v samotných ustanoveniach zmluvy. Nárok žalobcu na úroky z omeškania, ktoré mu súd priznal tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, nachádza právnu oporu cez ust. § 52 ods. 2 Obč. zákonníka, v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zákonníka.

51. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Aj keď žalovaný sa do omeškania dostával vzhľadom k tomu, čo súd konštatoval vyššie, vždy dňom, ktorý nasledoval po zročnosti tej ktorej splátky a s inou sumou, než z ktorej žalobca požadoval priznať úroky z omeškania, požadované úroky z omeškania boli stále v zákonomnom limite v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

54. Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá bola ale uzavretá podľa názoru súdu platne už v čase, keď postupovaná pohľadávka bola splatná, sa žalobca označený v záhlaví tohto rozsudku stal v súlade s ust. § 524 a nasl. Obč. zákonníka vecne legitimovaným veriteľom na uplatnenie nároku voči žalovanému.

55. Súd preto rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku a vo zvyšku uplatneného nároku na zmluvný úrok a úroky z omeškania žalobu zamietol.

56. Žalobca v konaní uplatnil aj nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 31,65 €, čo je nárok uplatňovaný v súlade s ust. § 121 ods. 3 Obč. zákonníka.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p., keďže ani jedna zo strán sporu nebola výrazne prevažne úspešná.

58. Súd len príkladmo poukazuje na skutočnosť, že požadovaný zmluvný úrok v sadzbe, ktorú žalobca žiadal, by za tri roky predstavoval sumu približne 1.575 €, teda približne v požadovaní takejto sumy (mimo nepriznaných úrokov z omeškania) bol žalobca v konaní neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.